

“Obnavljaj veselje do boja”

Na trenutke te tlači nekakšen začetek malodušja, ki ubije vse tvoje hrepenenje in ki ga z dejanji upanja komaj zmoreš premagati. — Kaj za to, to je dobra priložnost, da prosiš Boga za več milosti, potem pa naprej! Obnavljaj veselje do boja, četudi si v kakšnem spopadu poražen. (Brazda, 77)

1. februar

Iz ust nekaterih ljudi je enolično slišati nekakšen *refren*, že obrabljeno

frazo, ki pravi, da *upanje umre zadnje*; kot da bi bilo upanje nekakšna pretveza, da lahko še naprej pohajkujejo brez zapletov in brez nemirne vesti; ali kakor da bi bilo nekakšno dovoljenje, ki nam omogoča, da *sine die* odlašamo z ustrezno spremembo ravnanja in z bojem za doseganje plemenitih ciljev, predvsem za najvišji cilj: da bi se združili z Bogom.

Dejal bi, da je to način, kako zmotno zamenjati upanje z lagodnostjo. V bistvu tam ni želje, da bi dosegli neko resnično legitimno dobrino, ne duhovno ne materialno. Največ, za kar se nekateri trudijo, je izmikanje temu, kar bi lahko skalilo navidezni mir povprečnega življenja. človek z boječo, leno, plašno dušo se napolni s tiho sebičnostjo in se zadovolji s tem, da dnevi in leta potekajo *sine spe nec metu*, brez teženj, ki zahtevajo napore, brez nevšečnosti boja: pomembno se je samo izogniti

tveganju, ki bi lahko prineslo
neprijetnosti in solze. Kako daleč je
tedaj človek od tega, da bi nekaj
dosegel, če si tega niti več ne želi, ker
se boji zahtev, ki jih prinaša
doseganje želenega! (*Božji prijatelji,*
207)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/
obnavljaj-veselje-do-boja/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/obnavljaj-veselje-do-boja/) (9. Avg. 2025)